

Cartes

Premi al millor independentista català de 2012

Enric Carcereny Beltran. Lloret de Mar.

La independència és a tocar i és qüestió de nomenar el millor independentista d'enguany. La manera de votar i el procediment el detallarem més tard i el dia de l'escrutini pot ser el proper 11 de setembre de 2013. Els nominats i que han demostrat treballar més a favor de la independència catalana són:

- 1.– El Sr. Wert no veu que 35 anys d'èxit total en l'ensenyament del català i el castellà, reconegut per tothom, inclòs Europa, no és prova suficient per al seu cap.
- 2.– La Sra. Fátima Bañez, que està desmantellant la sanitat d'una manera brutal.
- 3.– El Sr. Ruiz Gallardón, que en comptes de reformar la justícia, la massacre tant que ni els mateixos professionals ho entenen, i a sobre vol implantar noves taxes perquè els que més ho necessiten no puguin accedir-hi.
- 4.– La Sra. Ana Pastor, que veient que s'ensorra l'estat del benestar, provocant inclús suïcidis, encara defensa despeses faraòniques, com el corredor central, que només serveixen per guanyar votants per la caverna.
- 5.– El Sr. Cristóbal Montoro i el Sr. García Margallo, solament saben fer por, encara que el que fan és riure, per aturar allò que és imparable.
- 6.– El Sr. Mariano Rajoy, que en permetre tots aquests disbarats li queda una cara quadrada, fent tot el contrari d'allò que va prometre. Presumptament la malaltia que afecta el cervell, anomenada encefalopatia espongiforme, que infecta els animals («vaques boges»), i que també es transmet a les persones, sembla que ha penetrat a la caverna. Un «toro» brau, es pot tornar una cabra boja.

Els pensaments de l'ànima

Lluís Vilà Fernández. La Bisbal D'EMPORDÀ.

Mai oblidaré la pregunta del meu fill quan tenia tres anys, ara en té dotze, amb què em va posar entre l'espasa i la paret: on era abans de ser nou? La intuïció interrogava la ment del nen empès per l'existència ignorada d'una ànima madura dins d'un cos menut i fràgil. Les accions humanes deuen ser producte dels interrogants que la intuïció llança a la ment emparades per la vigilància escrutadora de la pròpia ànima, possiblement l'autèntica consciència del ser. Curiós i divertit resulta ser quan veiem un menut d'un any ballar quan sent una melodia desconeguda, ningú ha ensenyat el nen a ballar, deu ser que la música la porta a dins i la vibració musical exterior s'harmonitza amb la vibració interior del nenet.

Deia Victor Hugo: «quan un nen destrossa una joguina sembla que intenta cercar l'ànima de la joguina».

L'existència sembla una organització d'afinitats vibracionals, la ment adulta intenta descodificar-les per tornar-les a recodificar tancant-les en un cercle viciós segons els imputs desxifrats per la raó adulta, havent perdut la connexió inicial que hi havia entre la intuïció, la ment i l'ànima en la infantesa.

Es diu que les casualitats no existeixen, no obstant això, les casualitats, la majoria de les vegades, són nivells molt subtils i imperceptibles de la voluntat. Així ens ho demostren els més menuts.

Tenim fiscalia a Girona?

JOAN GARCIA. GIRONA.

Llegeixo que el president de la Diputació cobrarà sense treballar després d'un insòlit malabarisme per apartar-se durant un temps de les brases. També llegeixo que la mateixa Diputació ha encarregat un estudi per 20.000 euros a un advocat barceloní que, segons sembla, ha assessorat el President de dita institució en l'afer del sopar del que tant es parla aquestes últimes setmanes en els mitjans de comunicació i també en nombroses tertúlies ciutadanes.

Les lleis emparen aquesta disbauxa? Ha obert alguna investigació la Fiscalia de Girona? O també mirarà cap a un altre costat com va fer en la ombrívola adquisició de l'edifici on la Diputació té els seus serveis de recaptació?

Bé, el primer que m'agradaria saber és si tenim Fiscalia a Girona. No em consta que hagin mogut un paper en els presumptes casos foscos que inunden la política gironina i tampoc en tot això que està sortint en les darreres setmanes sobre afers de l'opaca Diputació. O és que existeix un pacte de silenci a l'oasi català i gironí? No estaria malament que la Fiscalia de Mallorca fes algunes classes als nostres fiscals.

El diner que fa diner de la banca

Joan Enric Carreras Mercader. Bellcaire d'Empordà.

És fàcil entendre on va el diner dels rescats, i el diner que encara existeix a moltes butxaques... perquè esclar, la banca viu del crèdit i del diferencial, a més dels serveis cobrats a preu d'or... Ara la font d'ingressos que tenen és la famosa «prima de risc» i l'elevat tant per cent, només estan buscant clients pels governs que necessiten vendre «deute públic», podreu veure cada setmana que estan col·locant lletres del tresor i deute a un molt atractiu 7% que si aquests diners els invertissin en les empreses i fàbriques, com feien abans, ja que no en traurien aquest rendiment, i amb la possibilitat de pèrdues, que ara no tenen... És aquí la mare dels ous, per què donar crèdit a les pimes i autònoms? No els cal, com més ofegats, millor, menys es queixaran quan vegin que la targeta de crèdit els cobren un TAE del 20%... I com que la necessitat obliga, doncs apa, fer servir la targeta... Gràcies a un país treballador com Alemanya, amb el diferencial que tenim els qui vivim en un país on treballar no és la millor cosa que sabem fer, doncs aquest diferencial està omplint les butxaques dels qui si tenen encara diners, i la banca, que recull diner públic al 0%, el converteix al 7% (segur) en un simple canvi de mans i poden seguir acceptant el «descobert» de tots els qui governen, que com més deute, més benefici, mentre a tu et tornen el rebut de la llum perquè tens un descobert de 30 euros. Mira si és fàcil entendre d'economia. I el nombre d'aturats els importa un rave, i si una fàbrica plega, doncs que plegui, si allà no hi tenen ni un duro posat, i el que han deixat a les persones, ja tenen la casa com a garantia... I a sobre els «amics» polítics els tornen el favor amb diner fresc del rescat (que és de tots) perquè la garantia és de l'Estat... Són una colla de lladres.

És un dret constitucional

Valentín Abelenda Carrillo. SALT.

La veritable qüestió d'una nova llei d'Educació basada en el criteri de la qualitat, en el rigor acadèmic i en la llibertat, és el dret constitucional a una educació integral, que inclou la dimensió religiosa com a aspecte bàsic. És a més un dret articulat en un acord internacional, amb llei orgànica, que equipara aquest ensenyament a les matèries fonamentals. La proposta d'una àrea de coneixement respon no a un joc de satisfacció d'interessos sinó a la realitat d'una concepció moderna de l'ensenyament, a l'altura de les expectatives socials i equiparable al que passa en els països més avançats del nostre entorn. No els sembla

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/12/24/cartes/596975.html?utm_source=rss